

blevet saa stærke, at Forholdene der er betydeligt forandrede. Det Lovforslag, som blev vedtaget i Folketinget i Fjor, gik ud paa at istandsætte de Moler, der allerede var derovre, men som var nedbrudte, forsyne dem med betydelige Molehoveder, sikre Bunden i Gennemløbet, bygge Undervandsmoler ud til Siden og endelig at bygge Moler paa Kysten ud mod Havet baade paa Sydsiden og Nordsiden af Løbet. Alt dette kunde imidlertid ikke sættes i Værk, da Lovforslaget ikke blev gennemført. Som den højtærede Minister oplyste ved Forelæggelsen, og som vi ogsaa har set dels i Bemærkningerne til Tillægsbevillingsloven og dels i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, har man maattet indskrænke sig til at holde de allerede opførte Moler vedlige for saa vidt muligt at indskrænke Løbet til et mindre Profil.

Saaledes som Forholdene er nu ved Hvide Sande, kan man ikke forsvare at lade dem vedblive at være, man maa skride til at føre noget igennem, som kan være stabilt. Det mente vi, at det, vi stemte for i Fjor, vilde være, og efter hvad der foreligger derom fra Ingeniør Holm, kunde man heller ikke tænke sig andet. Men det blev ikke gennemført, og i Mellemtiden er der altsaa sket det, der her er talt om. Nu maa man sikkert gaa til en Lukning af Løbet for at foretage de Foranstaltninger, som skal træffes, og jeg kan derfor erklære mig enig med den Del af Lovforslaget, som gaar ud derpaa. Men der er en Forskel paa Stillingen i Fjor og i Aar. Medens vi nemlig i Fjor havde foreliggende forskellige Planer for, hvad der skulde gøres, ikke mindre end 4 eller 5 Planer, foreligger der i Aar fra Vandbygningsvæsenet kun een Plan, nemlig en Tilslutning til den saakaldte Plan Nr. 2. Denne Plan gik ud paa, at der inde ved Fjordsiden skulde opføres to Moler med Gennemløb omtrent som en Sluse, og man mener nu, at der bør indrettes en saakaldet fri Sluse eller et frit Gennemløb med Piller til at sprede Strømmen og dernæst en Skibsfartssluse, hvorigenennem Fiskerne kan sejle frem og tilbage paa deres Fiskeri. Af de Erklæringer, som foreligger, dels fra Ingeniør Holm, dels fra Vandbygningsvæsenet, fremgaar det ikke tydeligt, hvorledes Vandbygningsvæsenet stiller sig til denne Plan, men den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen følgende Ord: „og det er Vandbygningsvæsenets Mening, at man derefter“ — nemlig efter Lukningen — „formentlig vil kunne gennemføre det Forslag, som fand-

tes vedhæftet Lovforslaget i Fjor under Nr. 2“. Der var ogsaa Tale om et andet Forslag i Fjor, nemlig om en saakaldet Lavvandssluse, hvorved Fjorden kunde afvandes. Derved vilde Ringkøbing Fjord blive en Ferskvandssø, og Forholdene vilde helt revolutioneres derovre. Jeg tror imidlertid ikke, at Beboerne paa Stedet, hverken det saakaldte Nordparti eller Sydpartiet, vilde slutte sig til en saadan Løsning af Spørgsmaalet, men da Forslaget var fremme og dog fortjente Opmærksomhed, fordi det var fremsat af en habil, vandbygningskyndig Mand, vedtog vi i Fjor, at en Kommission burde undersøge det. Ministeren har nedsat en Kommission, ganske vist, som han selv indrømmer, noget sent, i alt Fald saa sent, at Kommissionen ikke har kunnet afgive Betænkning hverken om det ene eller det andet af Forslagene eller om Forholdene i det hele, og Kommissionen har ikke udtalt sig imod Plan Nr. 2. Den har ikke, fordi den ikke var færdig med sine Overvejelser, sluttet sig til Planen, men den har heller ikke udtalt sig derimod, kun et enkelt Medlem af den har sluttet sig til den.

Jeg kan ikke godt tænke mig, at Kommissionen til syvende og sidst skulde komme til andet Resultat, end at Udløbet maa være ved Hvide Sande. Der anføres her af Ingeniør Holm de Grunde, der taler for, at man bygger ved Hvide Sande, nemlig at dette giver de bedste Afvandingsforhold ved Fjorden, det giver ogsaa de bedste Forhold for Fiskeri paa Havet, idet der der kan blive et virkeligt Støttepunkt for Havfiskeriet, og dernæst vil det, som han ogsaa anfører, sikkert blive den billigste Fremgangsmaade, fordi der heri indgaar, hvad der allerede er udført derovre. Vil man gaa mod Syd, for Eksempel til et sikret Udløb ved Gødelen eller ved Hegnet, vil det kræve flere Penge, end hvis man bliver paa det Sted, hvor man nu er. Der er nemlig neppe nogen nu, der tænker paa at kunne gaa til et ubeskyttet Løb, hvad enten man bygger det ene eller det andet Sted paa Kysten. Man maa gaa til en Beskyttelse. Langt imod Syd er man ganske vist neppe udsat for saa voldsomme Gennemstrømninger af Vandet, at det kan slaa de store Huller i Kanalens Sandvægge og volde den Slags Vanskeligheder, men man er udsat for, at Løbet vandrer mod Syd og tilsander; og det volder lige saa store Ulemper som Oversvømmelserne, om end paa anden Maade, det ødelægger nemlig Afvandingsforholdene, Fiskeriforholdene o. s. v. Derfor vil man